

Skønt jeg ikke har principielle Indvendinger mod, at dertil egnede Kvinder faar Adgang til Præsteembeder, hvis Menigheden begærer det, anser jeg det derfor for min Pligt at tilraade, at der i denne Sag handles med den alleryderste Varsomhed. Og dette saa meget mere, som det uomtvisteligt drejer sig om et indre kirkeligt Spørgsmaal af den mest indgribende Art, nemlig *Ordinationsspørgsmaalet*.

Om dette Spørgsmaals reelle Side ønsker jeg ikke at udtale mig, saa længe der ikke kan foreligge et konkret Tilfælde. Men jeg skal allerede nu gøre opmærksom paa, at man ikke — saa længe der skal være Overensstemmelse mellem Ordinationshandlingens Form og Indhold — vil kunne ordinere Kvinder uden gennemgribende Ændringer i vort nugældende Ritual.

Jeg skal derfor meget anbefale, at man indtil videre stiller Sagen i Bero, indtil man har set Virkningen af en Lov om Kvinders Adgang til alle andre Statsemployer. Disse Virkninger kunde maaske fjerne det stødende, som Begrebet „kvindelig Præst“ endnu har for de fleste. Hvis dette skulde være for meget, tilraader jeg, at man i alt Fald udsætter Sagen til Efteraaret, for at der forinden kan være givet Biskopperne Tid til at drøfte Sagen med Menighedsraadene, en Drøftelse, jeg personlig meget maa ønske og lægger den allerstørste Vægt paa. For Aalborg Stifts Vedkommende vilde dette kunne finde Sted sammen med Visitatsrejserne i April, Maj og Juni ved 6 større Møder (i Aalborg, Hjørring, Frederikshavn, Fjerritslev, Thisted og Nykøbing). Skulde der da indenfor Menighedskredsene være afgjort Sympati for Tanken, vilde Sagen til Efteraaret kunne rejses paa det eneste naturlige Grundlag.

Skulde man imidlertid af sociale eller politiske Grunde anse det for nødvendigt at forcere Sagen igennem nu, maa jeg som den allermindste Indrømmelse til Menighederne anse det for uomgængelig nødvendigt, at der tilføjes en Bestemmelse om, at ingen Kvinde kan ansættes i noget Præsteembede, uden at Sagen har været forelagt Menighedsraadet, og dettes Flertal har udtalt sig for hendes Udnævnelse.

Allerærbødigst

Chr. Ludwigs.

Biskoppen over Aarhus Stift.

Aarhus, den 27. Januar 1919.

Naar endelig Ministeriet derhos har begæret en Udtalelse om Spørgsmaalet angaaende Kvinders Adgang til Præsteembeder, skal jeg tillade mig at bemærke, at dette ikke blot er noget ganske nyt og ukendt i hele den kristne Kirke, men tillige en Nyordning af den Art, at dens kirkelige Berettigelse i højeste Grad maa afhænge af en eventuel Omformning af nedarvede Begreber og Følelser hos Menighederne og Folkesamfundene, som kun kan foregaa under en længere Tids Forberedelse og Drøftelse. Jeg skal derfor kun tillade mig at anbefale, at der bliver givet Lejlighed til Forhandling om dette Spørgsmaal paa fælles (herreds- eller provstivise) Menighedsraadmøder og andre kirkelige Møder omkring i Landet.

Th. Schiøler.